

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215202673
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4215202673.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcov: I. J. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. Y., V. rad XXX/XX, 2. NÉMETH I+J, spol. s r. o., so sídlom Mlynský rad 113/14, Zemianska Oľča, IČO: 36 548 731, obaja zastúpení Advokátska kancelária TIMAR & partners, s. r. o., so sídlom Šaľa, Štúrova 42, IČO: 36 866 296 proti žalovanej: Q. Z. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., T. XXXX/XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s. r. o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26. júna 2018 č. k. 14C/142/2015-242 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Žalovanej sa voči žalobcom v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcov v 1. a 2. rade na prerušenie konania ohľadne žaloby podanej žalobcom v 1. rade voči žalovanej do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015 zamietol. Súd žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 42a ods. 1, 2, § 42b ods. 1 až 4 a uviedol, že predmetom sporu v predmetnej veci je nárok žalobcov v 1. a 2. rade na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu darovania titulom darovacej zmluvy uzavretej medzi neb. otcom žalovanej a matkou žalovanej (ako pôvodnými bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností) a žalovanou, ku ktorému právnomu úkonu došlo po tom, ako neb. otec žalovanej pristúpil spolu s ďalšími dvomi subjektmi k záväzkom obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči žalobcom v 1. a 2. rade. Žalobcovia v 1. a 2. rade sú podnikajúcimi subjektmi, keď žalobca v 1. rade je zapísaný v živnostenskom registri Okresného úradu Komárno pod č. 401-9923 a žalobca v 2. rade je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri v oddiele Sro, vložka č. 13390/N. Ako vyplývalo z LV č. XXX pre k. ú. C., žalovaná je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností - pozemkov: parcely reg. „C“ parc. č. 97/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4090 m², parcely reg. „C“ parc. č. 97/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 315 m², parcely reg. „C“ parc. č. 97/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 667 m², parcely reg. „C“ parc. č. 97/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 586 m² a parcely reg. „C“ parc. č. 97/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 130 m². Predmetné nehnuteľnosti žalovaná nadobudla na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi rodičmi žalovanej (X. M., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX a Z. M., rod. K., nar. XX. XX. XXXX) ako darcami a žalovanou ako obdarovanou dňa 08. 12. 2014, pričom vklad jej vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam bol povolený na základe podaného návrhu na vklad vlastníckeho práva

k nehnuteľnostiam zo dňa 08. 12. 2014 príslušným správnym orgánom pod sp. zn. V-4873/14 z 30. 12. 2014. Ako vyplynulo z platobného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014, týmto bola obchodná spoločnosť LARGUS, s. r. o. zaviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 6.337,46 eura spolu s príslušenstvom - úrokom z omeškania a tiež náhradu trov konania. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 15. 07. 2014. Okresný súd Komárno tiež vydal platobný rozkaz č. k. 5Rob/163/2014-18 zo dňa 09. 06. 2014, ktorým zviazal obchodnú spoločnosť LARGUS, s. r. o. zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 46.015,48 eura spolu s úrokom z omeškania, ako aj náhradu trov konania. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 15. 07. 2014. Ako vyplynulo z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o., táto bola zapísaná do obchodného registra dňa 28. 03. 2001. Spoločníkmi tejto obchodnej spoločnosti bol neb. otec žalovanej a žalovaná. Konateľom obchodnej spoločnosti bol neb. otec žalovanej. Z priloženej dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 13. 10. 2014 súd zistil, že túto uzavrel veriteľ - žalovaný v 2. rade s pristupujúcimi dlžníkmi: v 1. rade BINOR, s. r. o., so sídlom Komárňanská 135/22, Veľký Meder, IČO: 44 935 340, v 2. rade N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX, M. V. a v 3. rade X. M. - neb. otec žalovanej. Predmetom tejto dohody bolo pristúpenie k záväzku dlžníka - obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči veriteľovi vo výške 46.015,48 eura, ktorá pohľadávka bola veriteľovi priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 5Rob/163/2014-18 zo dňa 09. 06. 2014. Pristupujúci dlžníci sa zviazali uhradiť záväzok pôvodného dlžníka spoločne a nerozdielne popri pôvodnom dlžníkovi najneskôr do 30. 11. 2014. Ako vyplynulo z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/154/2015, dňa 03. 03. 2015 podal žalobca v 1. rade proti N. D. a X. M. (neb. otec žalovanej) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 5.837,46 eura titulom dohody o pristúpení k záväzku pôvodného dlžníka - obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o., ktorý bol žalobcovi priznaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014 s tým, že po uzavretí dohody o pristúpení k záväzku došlo zo strany pristupujúceho dlžníka v 1. rade - obchodná spoločnosť BINOR, s. r. o. k čiastočnej úhrade dlžnej sumy vo výške 500 eur. Podanou žalobou si žalobca uplatnil na zaplatenie i sumu úroku z omeškania z dlžnej sumy, ako aj náhradu trov konania. K podanej žalobe pripojil dohodu o pristúpení k záväzku, v ktorej bol za veriteľa označený žalobca v 1. rade a za pristupujúcich dlžníkov: v 1. rade BINOR, s. r. o., so sídlom Komárňanská 135/22, Veľký Meder, IČO: 44 935 340, v 2. rade N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. 27X/XX, M. V. a v 3. rade X. M. - neb. otec žalovanej. Predmetom tejto dohody bolo pristúpenie k záväzku dlžníka - obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči veriteľovi vo výške 6.337,46 eura, ktorá pohľadávka bola veriteľovi priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014, a ktorá v čase uzavretia dohody predstavovala sumu 5.837,46 eura. Pristupujúci dlžníci sa zviazali uhradiť záväzok pôvodného dlžníka spoločne a nerozdielne popri pôvodnom dlžníkovi najneskôr do 30. 09. 2014. Ako vyplynulo z predmetnej dohody, táto bola podpísaná konateľom obchodnej spoločnosti NÉMETH I+J, spol. s r. o. a pristupujúcimi dlžníkmi v 1. až 3. rade dňa 08. 08. 2014, ku ktorému dňu boli notárom osvedčené podpisy pristupujúcich dlžníkov na predmetnej listine. Vo veci sp. zn. 13C/154/2015 podali žalovaní v 1. a 2. rade odpor proti platobnému rozkazu, následkom čoho došlo k jeho zrušeniu zo zákona. V konaní vo veci sp. zn. 13C/154/2015 sa pre úmrtie žalovaného v 2. rade čaká na výsledok dedičského konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12D/350/2015. Zo súdneho manažmentu súd zistil, že žalobca v 1. rade inicioval exekučné konanie voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. ako povinnému a to na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. 5Rob/163/2014-18 z 09. 06. 2014. Predmetná exekúcia sa vedie na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Er/1647/2014 (EX 314/2014). Žalobca v 2. rade si tiež vymáha svoju pohľadávku voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6Er/1645/2014, a to na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014. Ako vyplynulo z dodacieho listu č. 2013/9 z 22. 05. 2013, obchodná spoločnosť LARGUS, s. r. o. prevzala od žalobcu v 1. rade tovar - pšenicu v množstve 122,510 ton a hodnote 30.137,46 eura s tým, že dodaný tovar zostáva majetkom dodávateľa až do uhradenia celej hodnoty faktúry. Z dodacieho listu č. 2013/9 z 22. 05. 2013 vyplynulo, že žalobca v 2. rade dodal obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. tovar - pšenicu v množstve 207,380 ton a hodnote 51.015,48 eura s tým, že dodaný tovar zostáva majetkom dodávateľa až do uhradenia celej hodnoty faktúry.

1.2. Odporovať možno právnenému úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnenému úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a § 117) alebo, ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu,

keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Podľa § 42b ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. V zmysle ustálenej judikatúry pod pojmom „vymáhateľná pohľadávka“ podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka treba rozumieť takú pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, na ktorého základe možno vykonať exekúciu. Zmyslom odporovateľnosti je možnosť veriteľa domáhať sa žalobou na súde, aby súd určil, že dlžníkov úkony, ktorými dlžník ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné, čo mu následne umožňuje dosiahnuť relatívnu neúčinnosť týchto úkonov voči konkrétnej osobe a možnosť požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Rozhodnutie súdu, ktorým by bolo odporovacej žalobe vyhovieť potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale proti osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí a iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom z dlžníkovho majetku ušli, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu.

1.3. V konaní o určenie, že právne úkony dlžníka sú voči veriteľovi neúčinné, nesie žalobca bremeno tvrdenia a tiež dôkazné bremeno (ak žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu popiera) ohľadom toho, že k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky preukázateľne nie je možné použiť iný majetok dlžníka, ako aj ohľadom úmyslu dlžníka ukrátiť predmetným právnym úkonom svojho veriteľa. Ak je žalovaným osoba blízka dlžníkovi, táto sa odporovacej žalobe relevantne ubráni, len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť svojho veriteľa predmetným odporovateľným právnym úkonom nevedela a ani pri vynaložení náležitej starostlivosti k poznaniu dlžníkovho úmyslu vedieť nemohla. K podaniu odporovacej žaloby v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je zásadne aktívne vecne legitimovaný veriteľ, ktorého pohľadávka voči dlžníkovi je vymáhateľná, ak dlžník právnym úkonom ukracuje uspokojenie tejto pohľadávky. Pasívne vecne legitimovaná je osoba, ktorá majetok odporovateľným právnym úkonom získala, alebo z neho mala prospech. Pasívne vecne legitimovanými sú i dedičia a právni nástupcovia takejto osoby. Zákon stanovuje podmienky pre všetky dôvody, za ktorých je možné právnemu úkonu odporovať, a to: existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, uskutočnenie právneho úkonu dlžníka v posledných troch rokoch pred podaním žaloby, uskutočnenie právneho úkonu v úmysle ukrátiť veriteľa, ukrátenie vymáhateľnej pohľadávky právnym úkonom dlžníka. Odporovateľným môže byť len platný právny úkon (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 223/2010 sp. zn. 4Cdo 163/2007).

1.4. Predmetom sporu je nárok žalobcov v 1. a 2. rade na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu darovania titulom darovacej zmluvy uzavretej medzi neb. otcom žalovanej a matkou žalovanej (ako pôvodnými bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností) a žalovanou, ku ktorému právnemu úkonu došlo po tom, ako neb. otec žalovanej pristúpil spolu s ďalšími dvomi subjektmi k záväzkom obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči žalobcom v 1. a 2. rade. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú veriteľmi pohľadávok voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o., ktoré boli žalobcom v 1. a 2. rade priznané vykonateľnými rozhodnutiami Okresného súdu Komárno, a to platobným rozkazom č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014 (pohľadávka žalobcu v 1. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o.) a platobným rozkazom č. k. 5Rob/163/2014-18 z 09. 06. 2014 (pohľadávka žalobcu v 2. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o.), pričom tieto rozhodnutia sú exekučnými titulmi a na ich základe sa na Okresnom súde Komárno vedú exekučné konania (ide o exekučné konania sp. zn. 13Er/1647/2014 (na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. 5Rob/163/2014-18 z 09. 06. 2014) a sp. zn. 6Er/1645/2014 (na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014)). Tiež nebolo sporné, že neb. otec žalovanej bol spoločníkom obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. spolu so žalovanou a ani to, že neb. otec žalovanej spolu so svojou manželkou darovali nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX

pre k. ú. C. žalovanej po tom, ako neb. otec žalovanej (spolu s obchodnou spoločnosťou BINOR, s. r. o. a N. D.) pristúpil k záväzkom obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči žalobcom v 1. a 2. rade a to dohodami o pristúpení k záväzku z 08. 08. 2014 a 13. 10. 2014. Rovnako nebolo sporné, že dedičské konanie po neb. otcovi žalovanej vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 12D/350/2015 doposiaľ skončené nie je. Sporná medzi stranami sporu je otázka preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v 1. a 2. rade v spore a to vo vzťahu k preukázaniu existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobcov v 1. a 2. rade voči neb. otcovi žalovanej ako dlžníkovi, ako aj vo vzťahu k preukázaniu, že právnym úkonom darovania došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky žalobcov v 1. a 2. rade voči neb. otcovi žalovanej, keď tento bol jedným zo solidárne zaviazaných dlžníkov vo vzťahu k pohľadávkam žalobcov v 1. a 2. rade, pričom žalovaná namietala i platnosť dohôd o pristúpení k záväzku uzavretých medzi žalobcami v 1. a 2. rade a jej neb. otcom.

1.5. Súd vykonaným dokazovaním, vyhodnotiac skutkové tvrdenia strán sporu, skutočnosti vyplývajúce z predložených listinných dôkazných prostriedkov predložených v priebehu sporu stranami sporu, ako aj skutočnosti vyplývajúce z verejne dostupných registrov, súdneho manažmentu a pripojeného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/154/2015 dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby v celom rozsahu. Vo vzťahu k žalobe podanej žalobcom v 1. rade voči žalovanej súd podanú žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 1. rade v spore. Žalobca v 1. rade odvodzoval svoj nárok z titulu dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 08. 08. 2014, na základe ktorej inicioval konanie na Okresnom súde Komárno vedené pod sp. zn. 13C/154/2015, domáhajúc sa voči N. D. a neb. X. M. vydania rozhodnutia, ktorým ich súd zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 5.837,46 eura s príslušenstvom. Toto konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. Súd v rámci rozhodovania o podanej žalobe, prioritne zaoberajúc sa podaným návrhom na prerušenie konania podaným žalobcami v 1. a 2. rade ohľadne žaloby podanej žalobcom v 1. rade do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015, dospel k záveru, že i v konaní o odporovacej žalobe je súd oprávnený ako otázku predbežnú riešiť, či právny úkon, z titulu ktorého bola uplatnená pohľadávka žalobou, je platným právnym úkonom. Súd mal za to, že v danom prípade s ohľadom na skutočnosť, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nie je vylúčené, aby sa súd touto otázkou ako otázkou predbežnou zaoberal v tomto spore, hoci sa na tunajšom súde vedie aj konanie o žalobe na plnenie z titulu totožného právneho úkonu. Súd mal za to, že prerušenie konania za účelom vyčkania vyriešenia otázky platnosti právneho úkonu - dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 08. 08. 2014 (ktorú otázku i v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/154/2015 by súd mal riešiť len ako predbežnú) by bolo nevhodné a neúčelné, keď čakanie na výsledok konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015 by neprimerane predĺžilo toto konanie. Preto súd návrh žalobcov v 1. a 2. rade na prerušenie konania ohľadne žaloby podanej žalobcom v 1. rade voči žalovanej do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015 zamietol.

1.6. Následne súd ako predbežnú otázku vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobcom v 1. rade voči žalovanej riešil otázku platnosti právneho úkonu - dohody o pristúpení k záväzku uzavretej dňa 08. 08. 2014, v ktorej ako veriteľ bol označený žalobca v 1. rade a ako pristupujúci dlžníci boli uvedení: v 1. rade BINOR, s. r. o. so sídlom Komárňanská 135/22, Veľký Meder, IČO: 44 935 340, v 2. rade N. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX, M. V. a v 3. rade X. M. - neb. otec žalovanej. Predmetom tejto dohody bolo pristúpenie k záväzku dlžníka - obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. voči veriteľovi (žalobcovi v 1. rade) vo výške 6.337,46 eura, ktorá pohľadávka bola veriteľovi priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014, a ktorá v čase uzavretia dohody predstavovala sumu 5.837,46 eura. Pristupujúci dlžníci sa zaviazali uhradiť záväzok pôvodného dlžníka (obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o.) spoločne a nerozdielne popri pôvodnom dlžníkovi najneskôr do 30. 09. 2014. Ako vyplynulo z predmetnej dohody, táto bola podpísaná konateľom obchodnej spoločnosti NÉMETH I+J, spol. s r. o. (žalobca v 2. rade), ktorý bol na predmetnej listine jednoznačne a nezameniteľne označený obchodným menom a menom konateľa, ku ktorému bol pripojený podpis konateľa obchodnej spoločnosti a pristupujúcimi dlžníkmi v 1. až 3. rade dňa 08. 08. 2014, ku ktorému dňu boli notárom osvedčené podpisy pristupujúcich dlžníkov na predmetnej listine. Preskúmaním predmetnej dohody súd dospel k záveru o jej absolútnej neplatnosti, keďže predmetná dohoda nepredstavovala prejav vôle žalobcu v 1. rade, pretože tento písomný právny úkon žalobcom v 1. rade podpísaný nebol (§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V danom prípade dohoda o pristúpení k záväzku v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý uzatvára veriteľ so subjektom, ktorý sa zaviazal splniť dlh za pôvodného dlžníka. Pre

platnosť tohto právneho úkonu je teda potrebný prejav vôle veriteľa i subjektu, ktorý sa má zaviazat' splniť dlh za pôvodného dlžníka. Keďže v danom prípade súd, konštatujúc, že dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 08. 08. 2014 je absolútne neplatným právnym úkonom, dospel k záveru, že žalobca v 1. rade nepreukázal svoje skutkové tvrdenie popreté žalovanou, že je oprávneným z vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi (neb. X. M.), keď pre vyslovenú absolútnu neplatnosť právneho úkonu - dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 08. 08. 2014 žalobca v 1. rade neunesol dôkazné bremeno ani čo do skutkového tvrdenia, že voči neb. otcovi žalovanej má akúkoľvek neuhradenú pohľadávku. Preto podanú žalobu žalobcu v 1. rade zamietol, keď preukázanie existencie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi je základným predpokladom úspešného podania odporovacej žaloby.

1.7. Pokiaľ ide o uplatnený nárok žalobcu v 2. rade voči žalovanej, súd podanú žalobu (rovnako ako žalobu podanú žalobcom v 1. rade) zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 2. rade v tomto spore. Žalobca v 2. rade svoj nárok odvodzoval od pohľadávky titulom dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 13. 10. 2014 (predmetnú dohodu v priebehu sporu aj predložil), ktorú pohľadávku však nemožno považovať za vymáhateľnú, tak ako má na mysli ustanovenie § 42a Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o pohľadávku, ktorá do rozhodnutia súdu nebola žalobcovi v 2. rade priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, na ktorého základe možno vykonať exekúciu. Preto súd podanú žalobu vo vzťahu k nároku žalobcu v 2. rade voči žalovanej na určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu darovania titulom darovacej zmluvy uzavretej medzi rodičmi žalovanej (X. M., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX a Z. M., rod. K., nar. XX. XX. XXXX) ako darcami a žalovanou ako obdarovanou dňa 08. 12. 2014 zamietol. K zamietnutiu žaloby v celom rozsahu súd pristúpil prioritne pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov v 1. a 2. rade v tomto spore, ktoré zistenie bolo pre rozhodnutie v tomto spore absolútne kľúčové. Pre uvedené zistenie sa už súd nezaoberal otázkou, či žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní preukázali žalovanou popierané skutkové tvrdenie o tom, že ich dlžník (neb. otec žalovanej) právny úkon darovania titulom darovacej zmluvy uzavretej so žalovanou vykonal v úmysle ukrátiť ich ako svojich veriteľov.

Súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania pripojením spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 13Er/1647/2014, predmetom ktorého je exekúcia vykonávaná na základe návrhu žalobcu v 1. rade voči povinnému - obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. na základe exekučného titulu - platobného rozkazu č. k. 5Rob/163/2014-18 z 09. 06. 2014, pretože doplnenie dokazovania pripojením tohto spisu považoval za neúčelné, nemajúce význam pre rozhodnutie vo veci, keď vymáhateľnou pohľadávkou v exekučnom konaní je pohľadávka iného subjektu ako je dlžník, právny úkon ktorého bol v tomto spore napadnutý odporovacou žalobou. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď s ohľadom na výsledok sporu bola žalovaná v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobcovia v 1. a 2. rade v celom rozsahu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že zamietnutím návrhu na prerušenie konania poškodil žalobcov tým, že im znemožnil uplatňovať nárok pred súdom, nevykonal navrhnuté dôkazy za účelom preukázania neexistencie iného majetku dlžníka, nesprávne vyhodnotil aj to dokazovanie, ktoré vykonal a vec nesprávne právne posúdil. Otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu v prípade, ak konanie o zaplatenie nie je ukončené, riešil aj NS SR vo svojej rozhodovacej činnosti, pričom z rozhodnutia sp. zn. 6 Cdo 253/2012 NS SR vyplýva, že keďže žalobkyňa nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou, neprerušenie konania by nevyhnutne viedlo k zamietnutiu odporovacej žaloby pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne. Tým by však bola vystavená riziku uplynutia trojročnej prekluzívnej lehoty na podanie odporovacej žaloby vyplývajúcej z ustanovenia § 42a ods. 2 Obč. zákonníka. To znamená, že skôr ako by si mohla obstarat' vykonateľnú pohľadávku ako predpoklad svojej aktívnej legitímácie na podanie odporovacej žaloby, mohlo by jej zaniknúť samotné právo na podanie takejto žaloby (právo odporovať právnemu úkonu). Tento následok je neprijateľný a takémuto nespravodlivému následku možno čeliť práve prerušením konania až do skončenia konania, ktorého výsledkom môže byť vykonateľná pohľadávka. Nakoľko v danej veci ide o totožný skutkový stav, kedy je zrejmé, že bez rozhodnutia súdu v konaní 13C/154/2015 (konanie, výsledkom ktorého je založenie vymáhateľnej pohľadávky pre žalobcov) nedisponujú žalobcovia vymáhateľnou pohľadávkou, je rozhodnutie súdu porušením základných princípov CSP, najmä ustanovenia článku 2 ods. 2 CSP, ako aj článku 5 CSP, v neprospech žalobcov. Súčasne žalobcovia opakovane súd upozorňovali, že konanie 13C/154/2015 nie je doposiaľ ukončené, práve z dôvodu, že žalovaná ako dedička X. M. bráni ukončeniu dedičského konania, a je zrejmé, že tak konala výlučne z dôvodu, aby neexistoval majetok, z

ktorého by si žalobcovia mohli svoju pohľadávku uspokojiť. Neobstojí ani argument súdu, že by čakanie na rozhodnutie vo veci 13C/154/2015 bolo nehospodárne a zdĺhavé, nakoľko žalobca čaká na svoje peniaze od roku 2014 a samo toto konanie nebolo vedené pre nečinnosť súdu od roku 2015. Súčasne tým, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie prijal v rozpore s rozhodnutím NS SR bez náležitého odôvodnenia, porušil tým aj právo žalobcov na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa žalobcov súd prvej inštancie ani nepostupoval správne, keď si sám ako predbežnú otázku posudzoval platnosť dohody o pristúpení k zväzku zo dňa 08. 08. 2014 na sumu 6.637,46 eura (bod 27 rozsudku). Žalobcovia majú za to, že súd nie je oprávnený skúmať ako predbežnú otázku, o ktorej je vedené osobitné konanie, čo samo o sebe vyplýva z ust. § 228 ods. 1 CSP, teda vo vzťahu k subjektívnej viazanosti rozsudku a súčasne je zrejmé, že sa môže stať situácia, že súd otázku predbežne posúdi inak, ako to urobí súd v konaní, v ktorom sa otázka v merite veci rieši. Uvedeným konaním súdu by sa tak založil stav konania podľa ust. § 397 CSP (teda právo na podanie obnovy konania). Uviedli, že neobstojí ani argument súdu, že dohoda o pristúpení k zväzku zo dňa 08. 08. 2014 na sumu 6.337,46 eura je absolútne neplatná, nakoľko súd preskúmaním uvedenej dohody dospel k záveru, že ju nepodpísal žalobca v 1. rade a absentuje tak prejav jeho vôle podľa ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V prvom rade je potrebné uviesť, že ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať, nakoľko tento právny úkon bol riadne žalobcom v 1. rade podpísaný. Ak mal súd za to, že nejde o podpis žalobcu, nakoľko je v nesúlade medzi označením žalobcu v 1. rade pri identifikácii zmluvných strán a pri podpise, nejde o skutočnosť, ktorá by zakladala neplatnosť tejto dohody. Podľa rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22 Cdo 919/2001 nie je možné ustáliť absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, ak možno postupom podľa ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka dôjsť nesporne k záveru, kto je účastníkom takéhoto právneho úkonu. Uvedené zodpovedá aj ust. § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nie je právny úkon neplatný pre chyby v písaní, ak je jeho obsah nepochybný, pričom z obsahu tejto dohody o pristúpení k zväzku vyplýva jej obsah, ako aj zmluvné strany a tieto sú nepochybné označené. Neobstojí ani argument, že žalobcovia nepreukázali existenciu iného dlžníka. Žalobcovia žiadali súd, aby si pripojil spis 12D/350/2015 podaním zo dňa 01. 07. 2016 (dedičský spis po poručiťelovi X. M.), z obsahu ktorého by zistil, že poručiťel nezanechal iný majetok a dedičstvo je predĺžené, pričom žalobcovia majú možnosť sa uspokojiť iba z majetku, ktorý odporovateľným právny úkonom ušiel z dlžníkovho majetku. Žalobcovia žiadali aj pripojiť exekučný spis 13Er/1647/2014 vedený voči spoločnosti LARGUS s. r. o., z ktorého by súd zistil, že táto spoločnosť ako pôvodný dlžník je tiež nemajetná. Súd nevykonaním týchto dôkazov znemožnil žalobcom, aby si mohli splniť svoju dôkaznú povinnosť, a tým nedostatočne zistil skutkový stav. Nemožno preto žalobcom dať na ľarchu, že by v tejto otázke neuniesli dôkazné bremeno, nakoľko žalobcovia dôkaz označili v konaní riadne. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté týmto odvolaním je postavené na nepreukázaní aktívnej legitímácie na konanie zo strany žalobcov a súčasne v bode 30. rozsudku súd uvádza, že nevykonaním ostatných dôkazov pre nadbytočnosť, nebudú sa žalobcovia v tomto odvolaní venovať ostatným otázkam, ktoré sú doposiaľ sporné. Najmä, pokiaľ ide o úmysel dlžníka ukrátiť žalobcov ako veriteľov dlžníka, pričom táto otázka nebola pred súdom prvej inštancie ani riešená, hoci je aj z ustálenej súdnej praxe zrejmé, že úmysel dlžníka sa prezumuje, a nie je to veriteľ, ktorý musí tento úmysel preukazovať, ak bol odporovateľný právny úkonom vykonaný medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, pričom žalovaná je dcérou dlžníka. Okrem toho žalovaná bola spoločníkom spoločnosti LARGUS s. r. o., a teda jej tvrdenie, že nevedela o záväzkoch tejto spoločnosti, neobstojí, nakoľko ako spoločníčka realizuje všetky svojej práva v spoločnosti, vrátane práva na informácie podľa ust. § 122 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobcovia v tejto súvislosti poukázali na R 63/2004 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. decembra 2002, sp. zn. 5 Cdo 142/02). Vzhľadom na uvedené skutkové a právne dôvody, je zrejmé, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí v odvolaní vytýkanými vadami. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedla, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. K prerušeniu konania uviedla, že NS SR v judikatúre uvádzal ako možnosť, nie ako povinnosť súdu konanie prerušiť, osobitne, ak existujú iné vhodné opatrenia za účelom prerokovania veci bez zbytočných prieťahov. Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 549/2015-33 zo dňa 16. marca 2016 odkazom na svoju judikatúru konštatoval povinnosť pre všeobecné súdy zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétneho prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, teda také, aby úzkostlivé lipnutie na litere zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo zjavnú a výraznú nespravodlivosť druhej procesnej strany. Pokiaľ súd posudzuje platnosť, či neplatnosť právneho úkonu ako otázku predbežnú, t.j. ako otázku, ktorá síce sama osebe nie je predmetom konania, ale jej vyriešenie je potrebné pre rozhodnutie o veci, rieši ju bez ohľadu na to,

кто je účastníkom tohto konania (NS ČR 21 Cdo/679/2001). Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 13C/154/2015 je len nárok žalobcu v 1. rade. Absolútna neplatnosť dohody o pristúpení k záväzku zo 7. augusta 2014 tvrdí žalovaná aj v tomto konaní, ktorú skutočnosť navrhla v konaní vyriešiť prejudiciálne. Avšak bez ohľadu na námietku žalovanej o absolútnej neplatnosti označeného právneho úkonu, sa súd prvej inštancie musel touto otázkou zaoberať a prihliadať na tento dôvod z úradnej povinnosti. Za takejto situácie by prerušenie konania v posudzovanej veci nesledovalo svoj účel, ale naopak, prerušenie konania do právoplatného skončenia iného, rovnako prerušeného konania, by bolo najzdĺhavejším opatrením v postupe súdu pri vedení konania, preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrhu žalobcov v 1. a 2. rade na prerušenie konania v časti žaloby žalobcu v 1. rade do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 13C/154/2015 zamietol. Žalobca v 2. rade svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore nepreukázal, nepreukázal, že disponuje vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda pohľadávkou, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, na základe ktorého možno nariadiť exekúciu a ani, že by sa takejto pohľadávky domáhal v inom, prebiehajúcim súdnom konaní. Predmetom konania pod sp. zn. 13C/154/2015 nie je zaplatenie pohľadávky žalobcu v 2. rade, a teda vo vzťahu k jeho osobe by ani prerušenie tohto konania nevedlo k dosiahnutiu vymáhateľnej pohľadávky. Tvrdenie, že žalovaná bráni ukončeniu dedičského konania, nemá oporu v skutkovom stave. K nesprávnemu posúdeniu absolútnej neplatnosti dohody o pristúpení k záväzku uviedla, že pohľadávka veriteľa môže vzniknúť len z platného právneho úkonu. Ak úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. V prípade žalobcov v 1. a 2. rade totožný podnikateľ má zároveň živnosť aj spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej je súčasne konateľom, preto je osobitne dôležité dbať na správnosť svojich podpisov, a teda, či sa na listine podpisuje ako fyzická osoba podnikateľ, alebo ako fyzická osoba konajúca v mene právnickej osoby. Nerozlišovanie podpisov by v predmetnom prípade viedlo absolútne k popretiu účelu a zmyslu podpisu ako jednej z podstatných náležitostí písomného právneho úkonu. Veriteľom z dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 7. augusta 2014 je žalobca v 1. rade J. N. ako osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom J. N.. Za veriteľa označeného v záhlaví dohody o príspevení k záväzku zo dňa 7. augusta 2014, predmetnú dohodu podpísala právnická osoba NÉMETH J+J, spol. s r. o., prostredníctvom štatutárneho orgánu reprezentovaného jej konateľom J. N., teda žalobca v 2. rade. Uvedené pochybenie nemožno mať za chybu v písaní alebo zrejmu nesprávnosť v označení veriteľa pri jeho podpise. Dohoda o pristúpení k záväzku zo 7. augusta 2014 nebola medzi jej účastníkmi uzavretá platne, keďže na nej chýba podpis veriteľa ako podstatná náležitosť písomného právneho úkonu, pričom ide o absolútnu neplatnosť.

4. Žalobca následne doplnil odvolanie a v odvolacom konaní predložil nový dôkaz, ktorý nemohol bez svojho zavinenia predložiť skôr, a to uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 07. 09. 2018 sp. zn. 12D/350/2015. Ako zo samotného odvolania vyplýva, súd prvej inštancie sa nedostatočne o. i. vysporiadal s preukázaním plurality veriteľov dlžníka, ako aj existenciou iného majetku dlžníka, z ktorej by mohla byť pohľadávka žalobcov voči dlžníkovi uspokojená. Žalobcovia opakovane počas konania žiadali súd, aby si pripojil dedičský spis sp. zn. 12D/350/2015, z obsahu ktorého by zistil, že poručiteľ nezanechal iný majetok a dedičstvo je predĺžené, pričom žalobcovia majú možnosť sa uspokojiť iba z majetku, ktorý odporovateľným právnym úkonom ušiel z dlžníkovho majetku. Z uvedeného uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 07. 09. 2018 sp. zn. 12D/350/2015 vyplýva nepochybne pluralita veriteľov dlžníka - poručiteľa v rozhodnom čase vykonania právneho úkonu, ako aj samotná skutočnosť, že sa poručiteľ uvedeným právnym úkonom zbavil jediného bonitného majetku, z ktorého bolo možné uspokojiť žalobcov ako jeho veriteľov. Vzhľadom na to, že uvedené rozhodnutie im bolo doručené dňa 05. 11. 2018, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania, nemohli ho žalobcovia ako strana sporu predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v rámci podaného odvolania, a preto ho zasielajú súdu podľa ust. § 366 písm. d) CSP, bezodkladne po tom, ako bolo doručené.

5. Žalovaná k doplneniu odvolania žalobcov uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobcami predložené uznesenie OS Komárno sp. zn. 12D/350/2015 nemôže zhojiť nedostatok, pre ktorý súd prvej inštancie žalobcu zamietol - z dôvodu nepreukázania ich aktívnej vecnej legitímácie v konaní, žalovaná zotrúva na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej

inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu darovania titulom darovacej zmluvy zo dňa 30. 12. 2014 pod V - 4873/14 uzavretej medzi X. M. a jeho manželkou Z. M. ako darcami a žalovanou ako obdarovanou. Tiež si uplatnili nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že Okresný súd Komárno právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom č. k. 4Rob/42/2014-24 zo dňa 06. 06. 2014 priznal žalobcovi v 1. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. právo na plnenie pohľadávky vo výške 6.337,46 eura s príslušenstvom. Okresný súd Komárno právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom č. k. 5Rob/163/2014-18 zo dňa 09. 06. 2014 priznal žalobcovi v 2. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. právo na plnenie pohľadávky vo výške 46.015,48 eura s príslušenstvom. Spoločníkmi obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. boli neb. X. M. a žalovaná. Dňa 08. 08. 2014 uzavrel žalobca v 1. rade ako veriteľ s prístupujúcimi dlžníkmi v 1. až 3. rade dohodu o pristúpení k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka, a to v súvislosti s pohľadávkou žalobcu v 1. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. vo výške 6.337,46 eura. Prístupujúcim dlžníkom v 3. rade bol neb. X. M. a tento sa spolu s ostatnými prístupujúcimi dlžníkmi zaviazal uhradiť pohľadávku žalobcu v 1. rade spoločne a nerozdielne do 30. 09. 2014. Dňa 13. 10. 2014 uzavrel žalobca v 2. rade ako veriteľ s prístupujúcimi dlžníkmi v 1. až 3. rade dohodu o pristúpení k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka a to v súvislosti s pohľadávkou žalobcu v 2. rade voči obchodnej spoločnosti LARGUS, s. r. o. vo výške 46.015,48 eura. Prístupujúcim dlžníkom v 3. rade bol neb. X. M. a tento sa spolu s ostatnými prístupujúcimi dlžníkmi zaviazal uhradiť pohľadávku žalobcu v 2. rade spoločne a nerozdielne do 30. 11. 2014. Neb. X. M. na základe uvedených dohôd o pristúpení k záväzkom pohľadávky žalobcov v 1. a 2. rade neuhradil. Dňa 30. 12. 2014 však spolu so svojou manželkou Z. M. uzavrel darovaciu zmluvu so žalovanou, v ktorej žalovaná vystupovala ako obdarovaná a neb. X. M. so svojou manželkou Z. M. ako darcovia. Predmetom darovania boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX nachádzajúce sa v k. ú. C.. Tieto nehnuteľnosti vlastnil neb. X. M. a jeho manželka v bezpodielovom spoluvlastníctve a na základe darovacej zmluvy došlo k bezodplatnému prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalovanú. Žalobcovia v 1. a 2. rade mali za to, že právny úkon darovania z 30. 12. 2014 je právnym úkonom dlžníka, ktorým bolo ukrátené uspokojenie vymáhateľných pohľadávok žalobcov v 1. a 2. rade, pretože ním došlo k zmenšeniu majetku dlžníka a toto zmenšenie majetku má za následok, že oni ako veritelia nemôžu dosiahnuť uspokojenie svojich pohľadávok z majetku dlžníka, hoci nebyť tohto úkonu by sa pohľadávky z majetku dlžníka uspokojili mohli. Mali za to, že neb. X. M. vykonal úkon darovania s cieľom ukrátiť žalobcov v 1. a 2. rade pri uspokojení ich pohľadávok, keď úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa sa v danom prípade ex lege predpokladá.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcami v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalobcov odvolací súd dodáva nasledovné.

12. Čo sa týka správnosti záveru súdu prvej inštancie o neprerušení konania ohľadne žaloby podanej žalobcom v 1. rade voči žalovanej do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zamietnutím návrhu žalobcov na prerušenie konania nemohlo dôjsť k porušeniu právnej istoty žalobcov, ako aj k zjavnému zneužitiu práva, pretože žalobcovia sa návrhom na prerušenie konania, podaným dňa 25. 05. 2016, domáhali podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, teraz ustanovenia § 164 CSP fakultatívneho prerušenia konania, ktorého nie je pre samotné konanie nevyhnutné a súd má najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Konanie vedené na Okresnom súde Komárno sp. zn. 13C/154/2015, do ktorého skončenia navrhli žalobcovia konanie prerušiť, je konaním, v ktorom sa Imrich Németh, IČO: 35 047 364 domáha od žalovaných 1. N. D. a 2. X. M. zaplata sumy 5.837,46 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% od 01. 10. 2014 do zaplata a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a trov konania. Pasívna legitímácia žalovaných N. D. a X. M. v danej veci je odvodená od dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 08. 08. 2014, s ktorej platnosťou by sa súd prvej inštancie musel vo vzťahu k požadovanému plneniu vysporiadať ako s predbežnou otázkou. Posúdenie tejto otázky ako otázky predbežnej by teda nebolo obsahom výroku napadnutého rozhodnutia, preto by pre toto konanie nebolo záväzné, pričom aj výrok právoplatného rozsudku je záväzný len pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku. Ak si teda súd prvej inštancie otázku pasívnej legitímácie právneho predchodcu žalovanej X. M. vyriešil v tomto konaní ako otázku predbežnú, mohol tak urobiť a takýto postup je v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade teda nedošlo k zamietnutiu žaloby z dôvodu, že by nemal vymáhateľnú pohľadávku, ale z dôvodu, že vo vzťahu k nemu právny predchodca žalovanej X. M. nemal žiadnu pohľadávku. Vymáhateľnú pohľadávku mala len spoločnosť LARGUS, s. r. o., ktorej spoločníkmi boli X. M. a žalovaná. V prípade, ak by sa v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13C/154/2015 riešila len výška plnenia, avšak nie otázka pasívnej legitímácie X. M., v takom prípade by malo význam prerušenie tohto konania do skončenia konania 13C/154/2015. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd túto námietku žalobcov za nedôvodnú. K námietke, že žalovaná bráni ukončeniu dedičského konania po jej otcovi X. M., odvolací súd dodáva, že práve žalobcovia v rámci odvolacieho konania predložili odvolaciemu súdu uznesenie v dedičskej veci po neb. X. M., vedenom pod sp. zn. 12D/350/2015-371, teda v tejto veci už bolo rozhodnuté. Rozhodnutie v časti neprerušenia konania na základe návrhu žalobcov súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu odôvodnil, keď zohľadnil všetky pre toto rozhodnutie potrebné skutočnosti, preto takýmto postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivé súdne konanie. Aj keď voči výroku o neprerušení konania podľa § 357 písm. n) CSP odvolanie nie je prípustné, správnosťou postupu súdu prvej inštancie, keď konanie neprerušil sa odvolací súd zaoberal v rámci preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie, napadnutého odvolaním žalobcov. Takýmto postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces, pričom podľa § 228 ods. 1 CSP by súd v tomto konaní nebol viazaný posúdením predbežnej otázky v konaní 13C/154/2015. Čo sa týka posúdenia platnosti dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 07. 08. 2014 súdom prvej inštancie, aj v tejto časti sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje naň. Argumentácia žalobcov, že tento úkon bol žalobcom v 1. rade riadne podpísaný, je nesprávna, pretože je potrebné rozlišovať osobu J. N. ako v čase podania žaloby, ako aj rozhodnutia súdu prvej inštancie živnostníka a obchodnú spoločnosť Németh I+J, spol. s r. o., so sídlom Zemianska Oľča. Ide o dva odlišné subjekty, pričom dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 07. 08. 2014 mala byť uzatvorená J. N. ako živnostníkom, avšak podpísala ju obchodná spoločnosť Németh I+J, spol. s r. o., zast. jej konateľom, teda subjekt odlišný od veriteľa z tejto dohody. Z toho, že konateľ spoločnosti Németh I+J, spol. s r. o. je osoba totožná s veriteľom J. N., v tom čase živnostníkom, nemožno vyvodiť, že tento písomný právny úkon bol žalobcom v 1. rade riadne podpísaný. Odkaz na rozhodnutie NS ČR je preto nesprávny, pretože v danej veci nejde o situáciu, kedy by bola spornosť záveru, kto bol účastníkom tohto právneho úkonu. Záver súdu prvej inštancie je preto v tejto otázke správny. Pripojenie exekučného spisu 13Er/1647/2014 vedeného voči spoločnosti LARGUS s. r. o. je z pohľadu rozhodnutia v tejto veci bezpredmetné, keď dôvodom zamietnutia žaloby nebolo to, že by žalobcovia nepreukázali, že táto spoločnosť je nemajetná, ale nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov v konaní. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom poukazuje na to, že tieto dôvody smerovali len k zamietnutiu žaloby voči žalobcovi v 1. rade a dôvody vo vzťahu k neexistencii vymáhateľnej pohľadávky žalobcu v 2. rade, a teda nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v 2. rade v odvolaní uvádzané neboli. To, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade so žalobou žalobcov, neznamená, že jeho rozhodnutie je vecne nesprávne.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Na záver ešte odvolací súd dodáva, že keďže žalobca v 1. rade dňom 11. 10. 2018 ukončil živnostenskú činnosť, označil ho už len ako fyzickú osobu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).